

Wennen aan vespers

Niet Erik van Nevel met zijn Currende voerde zondagavond in de Pieterskerk Monteverdi's Mariavespers uit, maar Risto Joost met het Nederlands Kamerkoor en Barokorkest B'Rock. En dat is na die zeven jaren met Van Nevel behoorlijk wennen.

Was de sfeer die Currende opriep ijl, sacraal, lichtelijk mystiek ook op de meest stralende momenten, bij het Nederlands Kamerkoor is daar nauwelijks sprake van. Risto Joost, die in de komende jaren het stokje zal overnemen, benadrukt veel meer de 'seculiere' kant van Claudio Monteverdi, de man die zich als een van de eersten waagde aan opera.

Het betekent zeker niet dat het Nederlands Kamerkoor niet een overtuigende, stralende, bij tijd en wijle ook serene uitvoering brengt. Maar wel met massalere koorklank, grotere dynamische verschillen, wollig-warmere blazers, minder 'vinnig' speelse violen met meer spontaniteit die soms enige ruwheid genereert. Zoals in het allerlaatste 'Amen' waarin met name enkele mannen zich te buiten gaan aan decibellen.

Uitgesproken prachtige momenten zijn er genoeg. De dwingend gezongen monotonie in het Dixit Dominus, het welhaast swingende Gloria Patri et

Monteverdi's Mariavespers: Nederlands Kamerkoor o.l.v. Risto Joost, m.m.v. Leo van Doeselaar (orgel) en Barokorkest B'Rock. Gehoord: 9/9, Pieterskerk, Leiden.

Filio, monumentale 'Stantes erant pedes nostri' en niet het minst de hallucinerend zwevende vrouwenstemmen in het Sancta Maria. Het koor volgt middelaarster Maria blij, bijna huppelend op de voet, zingt haar delicaat, fragiel toe als ze gezegend wordt.

De afwisseling tussen breekbaarheid en macht, verwondering en vreugde maakt het Magnificat tot een lied vol intense beleving, die Joost voelbaar maakt met zijn koor en orkest. Helaas wat *overdone* in te ruwe dynamische uitbarstingen; daar zijn dan de mannen weer debet aan. Het Hagerbeerorgel onder de handen van Leo van Doeselaar straalt en vult aan wat componistenkeus betreft (tijdgenoten Frescobaldi en Orlando di Lasso), maar is minder natuurlijk geïntegreerd in de vespers dan voorheen.

Wellicht komt het NKK al doende tot nog meer sereniteit, zielsverwantschap, spiritualiteit. Want een beetje heimwee naar de jaren van weleer bekruipt mij nog wel een beetje.

LIDY VAN DER SPEK